

LES MANS MÀGIQUES

A principis de l'any 2022 hi havia una noia que vivia a Sant Boi de Llobregat. Aquella noia, que es deia Anna, estava a la seva habitació ballant mentre escoltava la seva música preferida. Anava a una escola de ball, i allà va conèixer a la Maria i a l'Estela. Aquelles dues noies eren molt gracioses i també els hi agradava molt ballar, igual que a l'Anna. A la seva escola de ball feien molts espectacles.

Un dia, fent el salt més perillós l'Anna va caure i es va trencar una cama. Va anar al metge i li va dir que no podria ballar durant 1 any i mig. Es va posar molt trista, tant, que es va posar a plorar. Les seves amigues cada dia anaven a casa seva a portar-li galetes de xocolata. Aquestes galetes eren les seves preferides i tenien un secret! Eren màgiques... perquè l'Anna, en un tres i no res va tenir curada la meitat de la cama. Pensant pensant, va decidir que, com no podia ballar i aquella galeta màgica li va curar una part de la cama, es dedicaria a la pastisseria. Les seves galetes i els seus pastissos van tenir molt d'èxit i també tenien un secret, feien feliç a tothom.

L'Anna, un dia va començar a pensar i li va semblar estrany que per menjar-se una galeta se li cures la meitat de la cama. Així que va estar investigant, i es va adonar que tot el menjar que ella feia era màgic. Es va recordar que la seva amiga Maria estava malalta, així que li va fer un pastís per comprovar si les seves mans eren màgiques. La Maria en menjar-se el pastís va curar-se. L'Anna, en aquell moment va descobrir que les seves mans eren màgiques! Es va posar molt contenta. Va pensar que es podria fer unes galetes per curar-se l'altra meitat de la cama. Va començar a cuinar i va arribar el moment... Es va menjar les galetes i se li va curar l'altra meitat de la cama. Va poder tornar a ballar i va muntar un grup amb la Maria i l'Estela. Aquest grup es va fer molt famós. Però, també va aprofitar la màgia de les seves mans per ajudar a la gent que estava malalta. Conte contat, conte acabat.

Lisa Villalobos

Escola Rafael Casanova